

16-09-2006

Een nipte meerderheid is ook een meerderheid

Anja Otte

SINT-TRUIDEN.

THE Mummy Returns. Met die zelfrelativerende uitspraak bracht Margaret Thatcher ooit een congres aan het lachen. In Sint-Truiden lachen sommigen echter zuur bij die gedachte.

De schim uit het verleden is hier de volkse Jef Cleeren. De lijsttrekker van CD&V/N-VA was 18 jaar burgemeester, tot een nipte paarse meerderheid hem in 1994 wipte. Hij wil nog één keer de burgemeesterssjerp. Slechts een halve legislatuur, tot opluchting van zijn partijgenoten, want Cleeren heeft zijn leeftijd tegen: 72.

Veel CD&V'ers zagen daarom liever Vlaams parlementslid Veerle Heeren bovenaan hun lijst, maar Cleeren dreigde met een overstap. „Ik heb Jef uiteindelijk zelf voorgedragen voor de eerste plaats”, vertelt Heeren. „Soms moet je je verstand gebruiken. Op een moment dat er een paars voorakkoord ligt, is ruzie in eigen huis het laatste wat je nodig hebt.”

De burgemeester, Ludwig Vandenhove (SP.A), ontkent het bestaan van een voorakkoord niet. „Net als vorige keer bied ik de kiezers een duidelijke keuze.” Vandenhove trekt de Lijst Burgemeester, met SP.A'ers, groenen en onafhankelijken. Zijn meerderheid - nu 19 zetels op 33 - mag daarvoor echter maximaal twee zitjes verliezen. Gaat dat lukken, met twee oppositiepartijen - CD&V/N-VA en Vlaams Belang - die de wind in de zeilen hebben?

Vandenhove is er gerust in. Een nipte meerderheid is ook een meerderheid, vindt hij. „In 2000 verloor CD&V nog drie zetels. Bovendien straalt de lijsttrekker niet bepaald vernieuwing uit. Hij heeft het over menselijkheid, maar we hebben ook modern management nodig. De tijd dat je boetes kon laten verdwijnen, is voorbij.”

De burgemeester spreekt zelfs een veto uit: Vandenhove wil niet in een bestuur zitten met Cleeren aan het hoofd. Cleeren opnieuw burgemeester, Vandenhove mag er niet aan denken. „Dat de Truienaar na twaalf jaar goed bestuur terug wil naar dat tijdperk, zou bijzonder pijnlijk zijn.”

Een onbekende factor is VLD-Vivant. De liberalen verzamelden een groep rond de middenstander Pascal Vossius, maar lijsttrekker is Roland Duchâtelet, het geïmporteerde Vivant-boegbeeld. Niemand waagt zich daardoor aan een voorspelling. „Ik ga voor een mirakel: een absolute meerderheid", zegt Duchâtelet. „Tenslotte is niemand hier tegen mij, want ik heb STVV (de voetbalploeg, red.) gered."

Duchâtelet is tot nog toe eerder afwezig in de campagne, in die mate dat zelfs Vandenhove zich zorgen maakt. „Tja, in tegenstelling tot Cleeren heb ik beroepsbezigheden", reageert bedrijfsleider Duchâtelet. Hij rekent op het verfrissend effect van zijn persoon en zijn ideeën. Zo lanceert hij een voorstel voor een rechtstreekse treinverbinding die de Truienaars op 35 minuten naar Brussel moet brengen.

Vlaams Belang, met nu maar één zetel, heeft winst in het verschiet. Vraag is of die volstaat om samen met CD&V/N-VA de meerderheid te breken. In 2004 scoorde de partij bijzonder goed. De kandidatuur van Cleeren, die in dezelfde vijver vist, komt echter slecht uit, geeft lijsttrekker Marleen Goovaerts toe.

Op de lijst staat, naast Goovaerts' dochter en moeder, ook haar echtgenoot, met wie ze nog openlijk kibbelde over het lijsttrekkerschap - „Rik denkt dat hij veel mensen kent, want hij gaat veel op café, maar ik ben degene die stemmen haalt". Goovaerts zit er niet mee dat het Belang in Sint-Truiden veel weg heeft van een familiebedrijf. „Waar vind je dezer dagen nog zo'n hechte familie?"